

Beke Sándor
KEZEMBEN JÉGVIRÁG



ERDÉLYI GONDOLAT

BEKE SÁNDOR

KEZEMBEN JÉGVIRÁG

Beke Sándor

KEZEMBEN JÉGVIRÁG

Gyermekversek

ERDÉLYI GONDOLAT KÖNYVKIADÓ

SZÉKELYUDVARHELY 1996

AZ ERDÉLYI GONDOLAT
SZERKESZTŐ BIZOTTSÁGA

BENKŐ ANDRÁS
CSEKE GÁBOR (kiadói tanácsos)
CSEKE PÉTER
CSIRE GABRIELLA
FODOR SÁNDOR
JANCSIK PÁL
KOZMA MÁRIA
NAGY OLGA
PÉNTEK JÁNOS
RÓTH ANDRÁS LAJOS

A borító
és az illusztrációk
Venczel János munkája

© BEKE SÁNDOR, 1996

ISBN 973-9269-03-6

*Két kisfiamnak,
Olivérnek és Tamáskának*

TAVASZ

*Kankalin nőtt a szántásban,
Elment már a hó,
Csokrot kötök, kis Borikám,
Haj de, haj de jó!*

*Ibolyát és hóvirágot,
Hallga hali hó.
Itt a tavasz, szól a rigó,
Aranymálinkó.*

*Kék selyem a tiszta égbolt,
Pattan a bimbó,
Fecskék tánca hófoltokon,
Dari-dári-dó.*

*Gyerünk táncra, gyerünk bálba,
Mondja a mackó,
Őzek, nyulak gyülekeznek,
Nagy a dáridó.*

*Székely legény a határban,
Cseng a nótaszó,
Száll a fecske, mint az álom,
Élni jaj be jó!*



A HOMOKÓRA

*Homokórát
Vett a mamám,
tik-tak,
Hiányzik is
Belőle a
tik-tak.*

*Keresem a
Kicsi mánust,
tik-tak,
Nincsen benne
Még egy szám se,
tik-tak.*

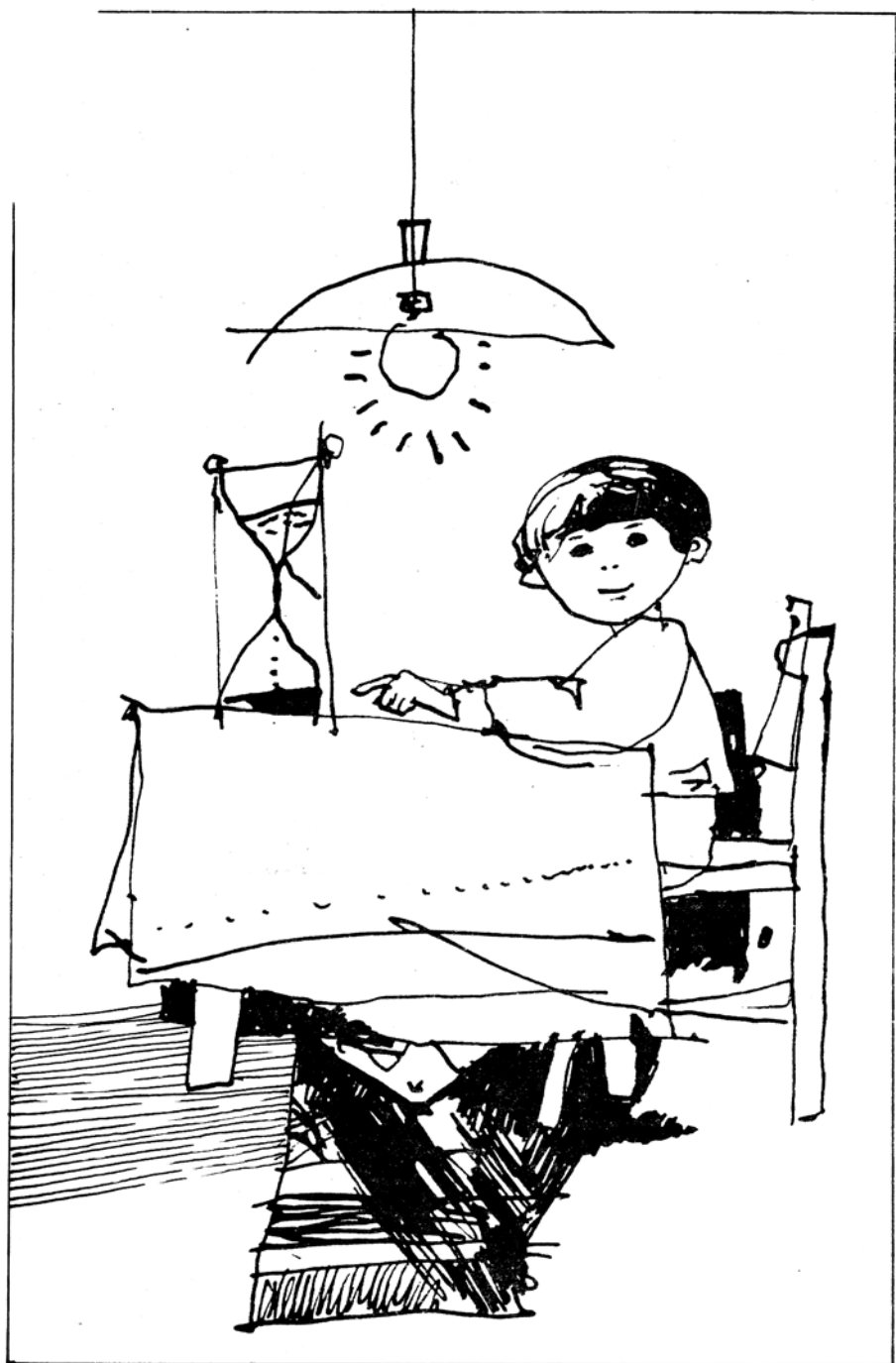
*Esténként csak
Nézegetem,
tik-tak,
Szeretném én
Meghallani,
tik-tak.*

*Tölcsérén csak
Gurul a sok
tik-tak,
Homokszemcsék
Tolakodnak,
tik-tak.*

Milyen óra
Ez az óra?
tik-tak,
Nincsen benne
Egy rugó se,
tik-tak.

Bolond óra,
Homokóra,
tik-tak,
Ketyegjél már,
Csöngessél már,
tik-tak.

Ha legurul
Belőle a
tik-tak,
Aludni kell,
Szép álmokat,
tik-tak!



A PÉKLEÁNY

*Ott az úton,
Túl az úton,
Jön egy lány,
Pékleány.*

*Arca fehér,
Keze fehér,
Csillagok
Homlokán.*

*Kötényében
Fehér kenyér,
Eszem is
Szaporán.*



KIRÁLY IS VOLT OLIVÉR

Olivér ül falován:
– Gyí, lovacskám,
gyí-te, gyí!
Utána robog a szán.
– Gyí, lovacskám,
hi-hi-hi!

Mesevárba indulnék,
– Gyí, lovacskám,
gyí-te, gyí!
A királyfi én lennék,
– Gyí, lovacskám,
hi-hi-hi!

Ha királyfi lehetnék,
– Gyí, lovacskám,
gyí-te, gyí!
A világnak jót tennék!
– Gyí, lovacskám,
hi-hi-hi!

Világ ura, ha lennék,
– Gyí, lovacskám,
gyí-te, gyí!
Világ lenne, jaj be szép!
– Gyí, lovacskám,
hi-hi-hi!



*Olivér ül falován:
– Gyí, lovacskám,
gyí-te, gyí!
Jégből van a mesevár,
– Gyí, lovacskám,
hi-hi-hi!*

*Kezemben a jégvirág,
– Gyí, lovacskám,
gyí-te, gyí!
Kard helyett mint tulipán,
– Gyí, lovacskám,
hi-hi-hi!*

*Világ ura én vagyok,
– Gyí, lovacskám,
gyí-te, gyí!
Beragyognak csillagok,
– Gyí, lovacskám,
hi-hi-hi!*

*Volt egyszer egy hol nem volt,
– Gyí, lovacskám,
gyí-te, gyí!
Rámköszönt a telehold,
– Gyí, lovacskám,
hi-hi-hi!*

*Király voltam, idegen,
– Gyí, lovacskám,
gyí-te, gyí!*



Nem voltam én szerecsen,

*– Gyí, lovacskám,
hi-hi-hi!*

Elolvadt a mesevár,

*– Gyí, lovacskám,
gyí-te, gyí!*

Tavasza lett, jaj, de nagy kár,

*– Gyí, lovacskám,
hi-hi-hi!*

Forrón süt a napsugár,

*– Gyí, lovacskám,
gyí-te, gyí!*

Én voltam a jégkirály,

*– Gyí, lovacskám,
hi-hi-hi!*

Kezemben a jégvirág,

*– Gyí, lovacskám,
gyí-te, gyí!*

Megmaradt mint tulipán,

*– Gyí, lovacskám,
hi-hi-hi!*

Olivér ül falován,

*– Gyí, lovacskám,
gyí-te, gyí!*

Emlék ragyog homlokán,

*– Gyí, lovacskám,
hi-hi-hi!*

FUT A NYÚL

*Fut a nyúl, fut a nyúl,
Megáll minden fánál,
Meg-megáll, elidőz,
Minden kis bokornál.*

*Elidőz, elidőz,
Vajon mit is leshet?
Farkasok üldözik,
S menedéket keres.*



MIKOR PIPEPÁSZTOR VOLTAM

Mikor pipe-
pásztor voltam,
gi
gá-gá,
pipék után
csak futottam,
gi
gá-gá.

Megtámadt a
szívós gúnár,
gi
gá-gá,
„pipéimet
ne hajkurászd!”,
gi
gá-gá.

Fűzfaág volt
a kezemben,
gi
gá-gá,
zöld mezőben
rókát lestem,
gi
gá-gá.



Úgy őriztem,
úgy vigyáztam,
gi
gá-gá,
csapkodtam és
hadonásztam,
gi
gá-gá.

Egyszer, mikor
forgósze! jött,
gi
gá-gá,
összebújtak
a pipéim,
gi
gá-gá.

Gúnár mondta
félelmében,
gi
gá-gá,
„rókaszellem
jött a szé!lel”,
gi
gá-gá.

Úgy kavarta
a port éppen,
gi
gá-gá,

*mintha vitte
volna őket,
gi
gá-gá.*

*Megnyugtattam
pipéimet,
gi
gá-gá,
a természet
játéka ez,
gi
gá-gá.*

*Nem hitték, csak
mikor elállt,
gi
gá-gá,
„okos pipe-
pásztor” — mondták,
gi
gá-gá.*

*Úgy megszoktam,
úgy megszoktak,
gi
gá-gá,
mindig csupán
rám hallgattak,
gi
gá-gá.*



*Megtanultam
gigákolni,
gi
gá-gá,
„szép nyelv ez is”,
mondogattam,
gi
gá-gá.*

*Hazafelé
elől mentem,
gi
gá-gá,
utánam jött
pipecsordám,
gi
gá-gá.*

*Csőrükben
egy pipevirág,
gi
gá-gá,
„olyan vagyok,
mint egy virág!”,
gi
gá-gá.*

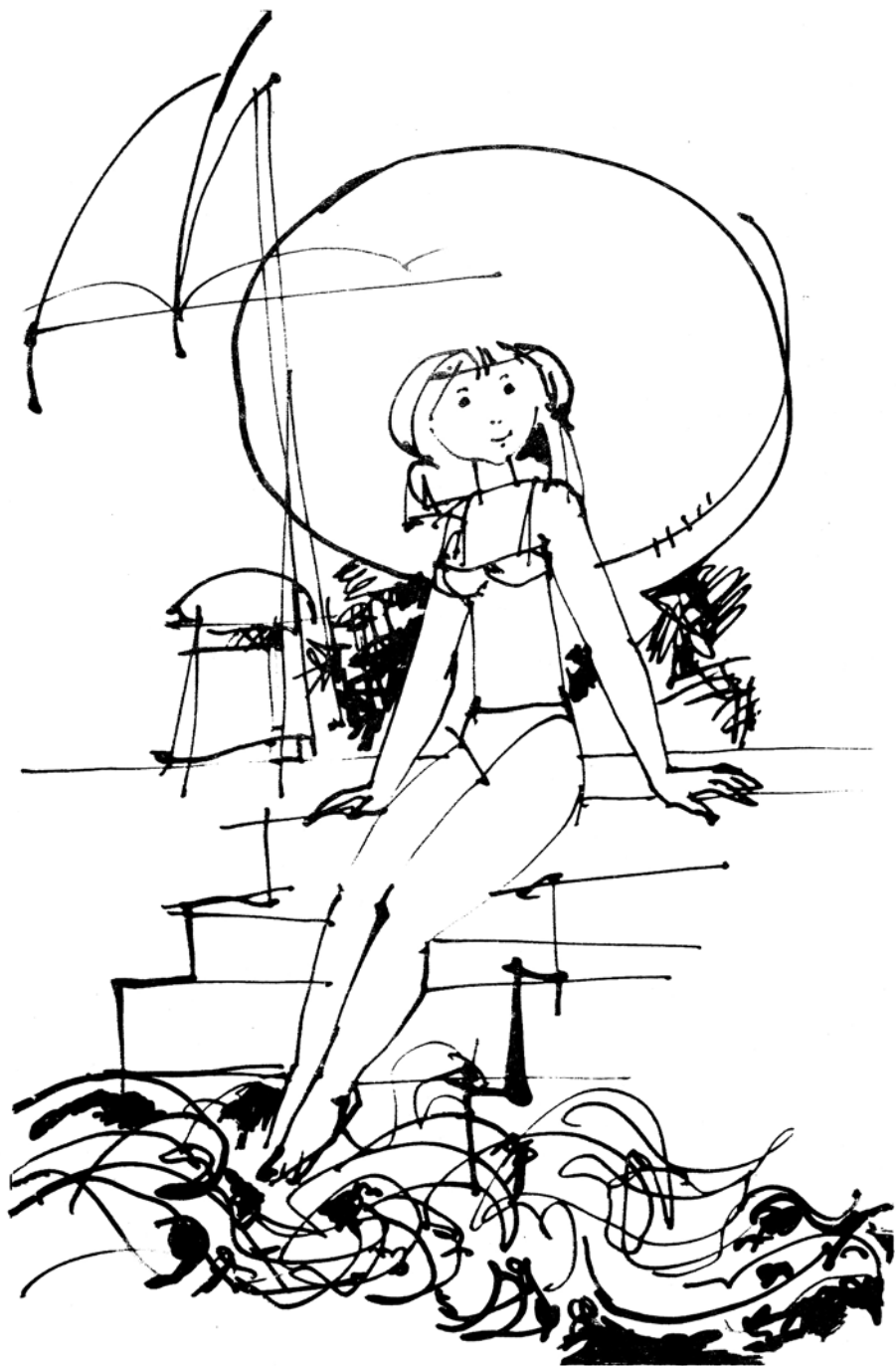
KÉT KIS LEVÉL

Tengerparton
Sütkérezik
Kati,
Levelet írt
Neki a kis
Tomi.

Jól vagy-e te,
Drága gyöngyöm,
Kati,
Nem felejt el
Soha téged
Tomi.

Remélem, hogy
Jó kislány vagy
Kati,
S nem csalódik
Soha benned
Tomi.

Homokvárban
Hercegleány
Kati,
Veled leszek
Pásztorlegény,
Tomi.



*Itt a tenger
Úgy hullámszik,
Tomi,
Delfinekkal
Együtt úszik
Kati.*

*Ott a mezőn
Oly meleg lesz,
Tomi,
Ha rád gondol
Kis szívében
Kati.*

A PULYKA

Pulykája volt nagyanyónak,
Hófehér szép pulyka,
Úgy feszített, dolyfösködött,
Gyöngyök voltak rajta.

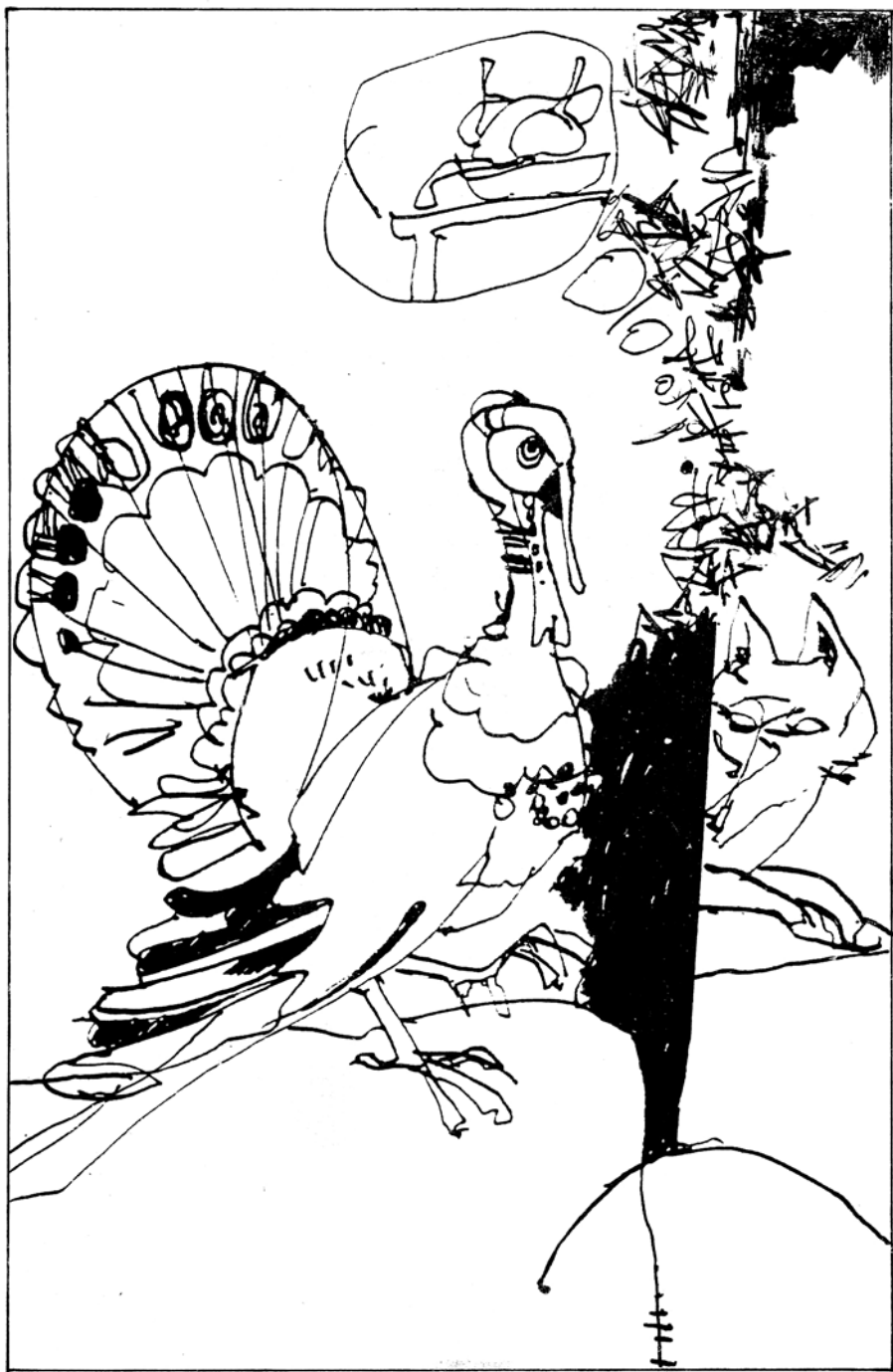
Egyszer jött a róka koma,
Randevúzni hívta:
– Gyere pulyka, jobb világ lesz
Az én kis kunyhómban!

– Nem hiszem én azt tenéked,
Lompos farkú róka,
Jobb itt nekem nagyanyónál,
Mint a te kunyhódban!

Bálba hívta, keringőre,
Pompás vacsorára,
Addig csalta, csalogatta,
Elment hát a pulyka.

Út porában nem láttak már
Csak egy fehérséget.
„Ki tudja, hogy visszajön-e
Az én drága kincsem?”

Epekedett nagyanyó a
Vadvirágos réten,
Kereste a róka fészkrét
Nagy keserűségben.



Megpillant egy kövér rókát
A fűzfá tövében,
Jól lakott az, úgy aludt el
Mohó örömében.

Nyakában a piros gyöngyök
Szépen tündököltek,
– Ő falta fel, fogjátok meg,
Ő a gonosz vétkes!

Felébredt a róka koma,
Elillant az álnok.
Nagyanyóka hōppōn maradt,
Sírva fakadt újból.

Este, mikor áttetsző lett,
Ragyogott az égbolt,
Lesütött a messzeségből
Fehéren a félhold.

Nagyanyó is látta bizony,
Nem hitt a szemének.
„Ott van az én drága kincsem
Fent a messzeségben...”



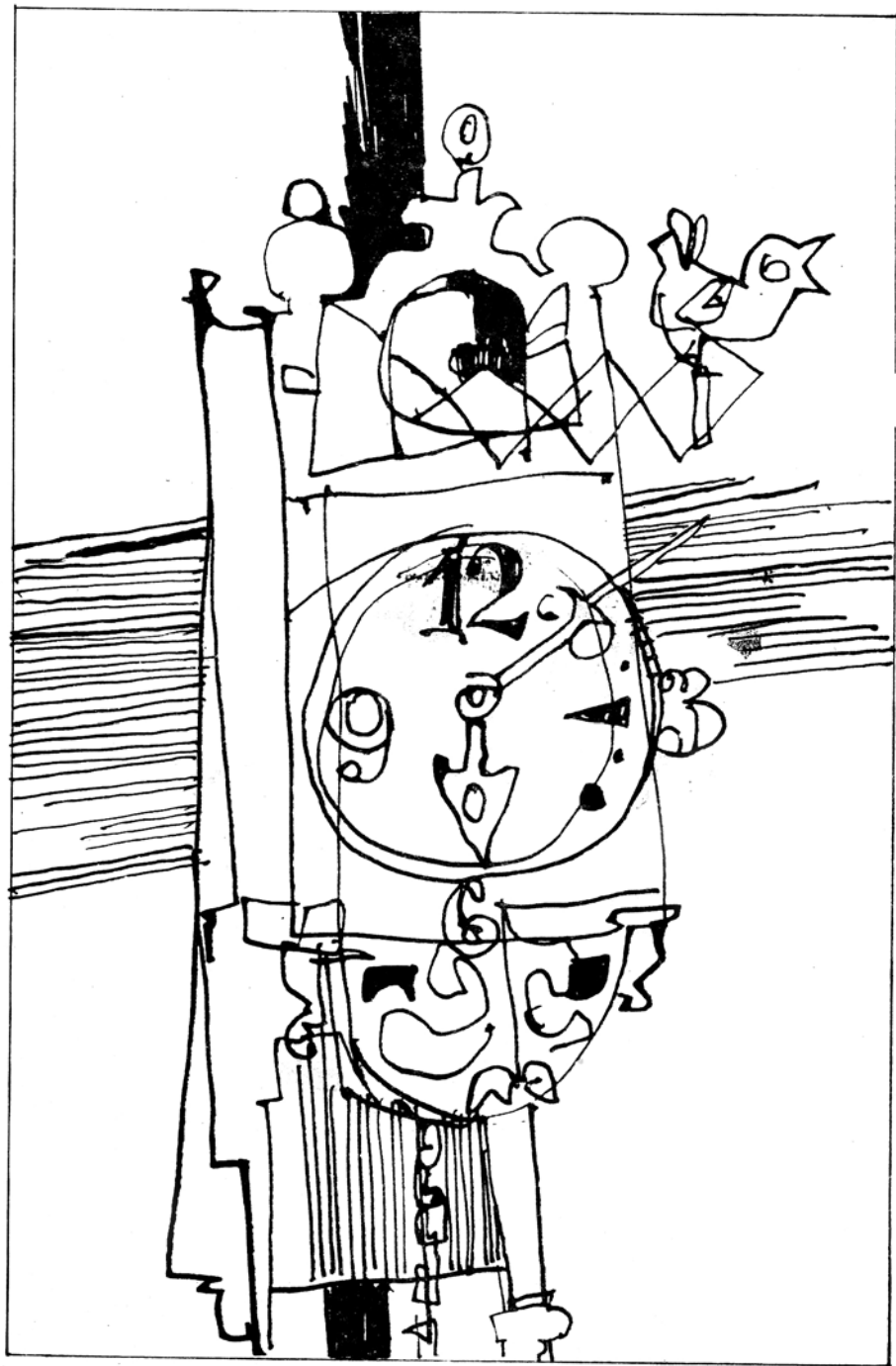
HA MEGÁLL A FALIÓRA

*Ha megáll a falióra,
tiki-tiki
ták,
Kibomlik az idő kontya,
tiki-tiki
ták.*

*Kakukkmadár kakukkolna,
tiki-tiki
ták,
Berekedt az idő torka,
tiki-tiki
ták.*

*Kiapadt az idő kútja,
tiki-tiki
ták,
Benne maradt feleútja,
tiki-tiki
ták.*

*Elnémult a kakukkmadár,
tiki-tiki
ták,
Néptelen az egész határ,
tiki-tiki
ták.*



*Fölhúzták az időrugót,
tiki-tiki
ták,
Elindult az élet újból,
tiki-tiki
ták.*

*Ismét jár a falióra,
tiki-tiki
ták,
Kakukkol a világ újra,
tiki-tiki
ták.*

*Néptelen a világ útja,
tiki-tiki
ták,
Ha megáll a falióra,
tiki-tiki
ták.*

ARANYŐSZ

*Aranyszínben
Táncol az ősz,
Szőlő érik,
Örül a csősz.*

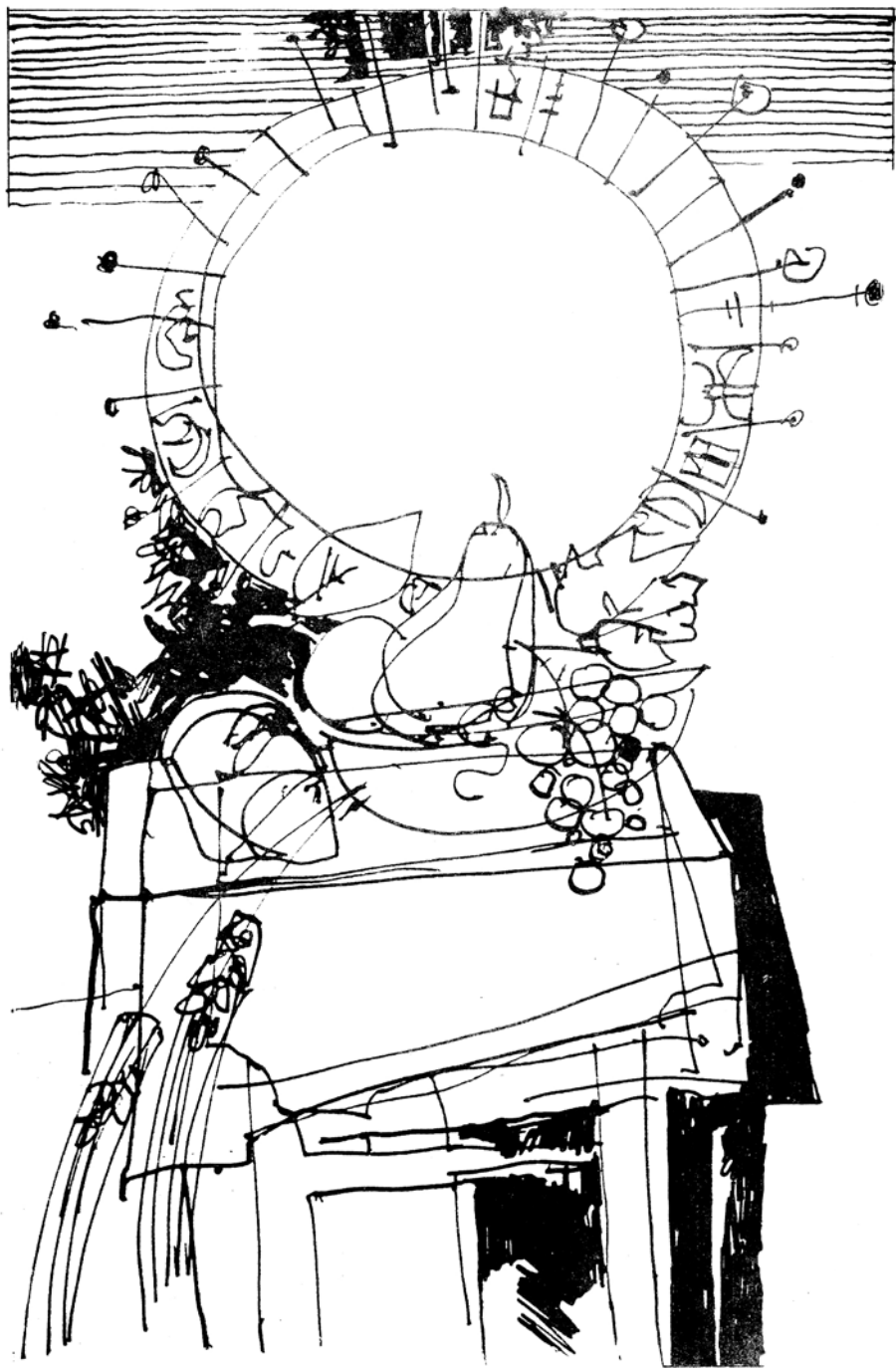
*Dió koppan
Életfáról,
„Szeggyed öcsém
Szaporábban!”*

*Csendül az ősz
Aranyhangja,
Lebillent a
Nyár kalapja.*

*Raktárban már
A sok búza,
Molnár hordja
A malomba.*

*Kint a határ
Oly csupasz lett,
Őzek sírnak
Keservesen.*

*Vetkőzik a
Lombhullató,
Aranylevél
Is kapható.*



*Székely legény
Fütyörészik,
Lehet már tél
Kikeletig.*

*Két lábra áll
Barna mackó,
Fenyvesekre
Hullhat a hó!*

ELEK APÓ MESÉJE

Tél elején,
Tél derekán,
Hóember jő
Az égből,
Szeme kavics,
Orra hamis,
Hóhullásban
Nem didereg
Fehéren.

Arra jár a
Sok kis gyerek,
Táncot jár mind
Körötte,
Majdhogynem már
Ő is járja,
Nem is bánja,
Öröm csillog
Szemében.

Estefelé
A gyerekek
Hazamennek
Serényen,
Csillagokra
Bizzák őt is,
Álmok útján,
Sötét éjben
Szemléljen.



*Reggel aztán,
Mikor felkel
A hadsereg
Apróság,
Elmeséli,
Milyen is volt
Holdszőnyegen
Az éjjéli
Szerenád.*

*Kiváncsian
Körül ülik
Kicsik, nagyok,
Didergőn
Kis gyermekek,
Meséjében
Kék csillagon
Égi szárnyal
Repülnek.*

*Megtudják, hogy
Üstökösök
Csillagport is
Hintettek,
Hóemberre,
Álmaikra,
Bús fenyőkre,
Minden egyes
Reményre.*

Meséjében
Elalszanak
A didergő
Gyermekek,
Álmaikban
Tavas szárnyon
Tünde lány jön,
Szőke tündér,
Fényesen.

Fel-fel bukkant
Néha a Nap,
Valamit már
Sejtetett,
Valami ám
Történni fog,
Hóbuckák is
Soványodtak
Sebtében.

Törpe lett a
Hóember is,
Egyre törpébb,
Gyerekek,
Ez a törvény,
Világtörvény,
Ne féljeteK,
Nem tűnik el
Örökre.



*Emlékükkel
Zöld pázsiton,
Ott ültek a
Gyermekek,
Helyében már
Elek apó
Mondott mesét,
Hóvirág volt
Kezében.*

*„Hol volt, hol nem,
Volt már sosem,
Tél volt itt is
Gyerekek,
Hóember állt
A helyemben,
Mesét mondott
Félelmében,
Fehéren.”*

ELÖTTEM A FÖLDGÖMB

*Elöttem a földgömb,
Kerek, mint egy labda,
Minden földrész partját
Tengervíz locsolja.*

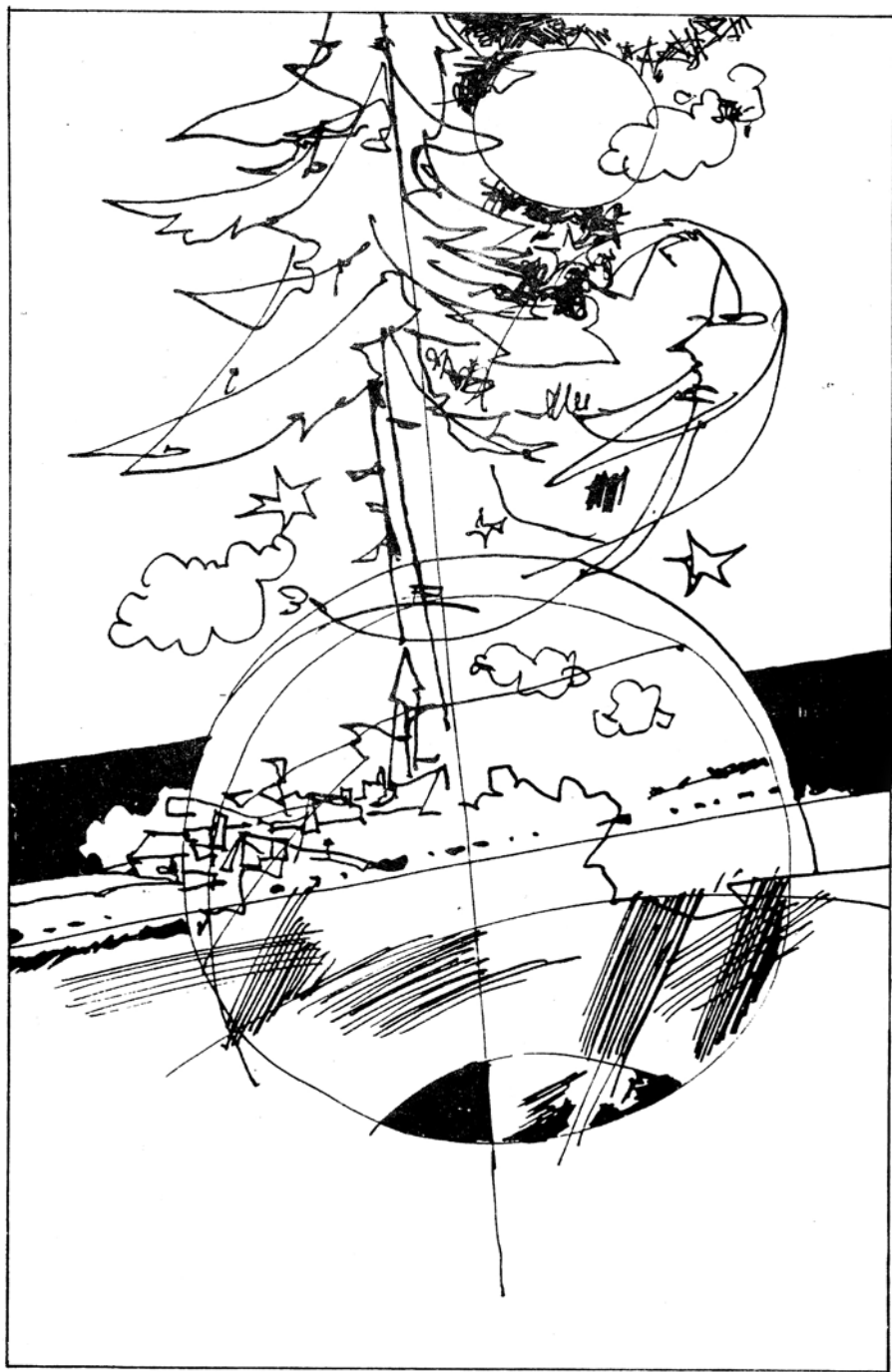
*Európa ott van
Pont a közepében,
Hasát egy nagy csizma
Sarkantyúzza éppen.*

*Az én szülőföldem
Ott az ő szívében,
Kicsi erek mossák
Fényes örömében.*

*Ősi fenyvesekben
Borvizek csobognak,
Öreg szarvas őriz
Történelmet, múltat.*

*Csordajáró úton
Tömérdék szép jószág.
Hangos kolompszóval
Határát tapossák.*

*No, meg aztán mennyi
Virág is díszíti,
Ezerféle madár
Dicsőségét zengi:*



*„Elöttem a földgömb,
Kerek, mint egy labda,
Minden földrész partját
Tengervíz locsolja.*

*Európa ott van
Pont a közepében,
Hasát egy nagy csizma
Sarkantyúzza éppen.*

*Az én szülőföldem
Ott az ő szívében,
Kicsi erek mossák
Fényes örömében...”*

TARTALOM

<i>Tavas</i>	5
<i>A homokóra</i>	7
<i>A pékleány</i>	10
<i>Király is volt Olivér</i>	12
<i>Fut a nyúl</i>	17
<i>Mikor pipepásztor voltam</i>	19
<i>Két kis levél</i>	25
<i>A pulyka</i>	28
<i>Ha megáll a falióra</i>	32
<i>Aranyősz</i>	35
<i>Elek apó meséje</i>	38
<i>Elöttem a földgömb</i>	44

ERDÉLYI GONDOLAT KÖNYVKIADÓ
A könyv szerkesztője: CSIRE GABRIELLA
Műszaki szerkesztő: Pap Levente
Szedés és tördelés: Erdélyi Gondolat Könyvkiadó
4150 Székelyudvarhely, Tamási Áron u. 87
Telefon: 00-40-66-212703
A nyomtatási és kötészeti munkákat a
székelyudvarhelyi Microprint Kft Nyomdája végezte

ISBN 973-9269-03-6

